

اخلاق و صداقت در پلیس؛

چشم‌پوشی کارکنان در برابر خطاهای درون سازمانی

لوئیس وست مرلند^۱

ترجمه: امیر حسین باقری^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۶/۲۵

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۷/۱۰

از صفحه ۱۱۳ تا ۱۴۰

چکیده

این مقاله با استفاده از پاسخ افسران پلیس و کارمندان پشتیبانی، برخی مشکلات اخلاقی از طریق پرسشنامه آنلاین، نگرش نسبت به اخلاق و صداقت پلیس را بررسی می‌کند. هدف این مطالعه کشف ارتباطات بالقوه بین اعتقادات پاسخ دهندگان در مورد جدی بودن یا نوع بزهکاری و احتمال گزارش آن رفتار بود. با استفاده از برخی سناریوها با تجزیه و تحلیل شواهد حاصل از نظرسنجی خود از حدود ۱۵۰۰ افسر پلیس، افسران پشتیبانی جامعه پلیس (PCSO) و کارمندان پشتیبانی پلیس، اخلاق و صداقت حرفه‌ای و یکپارچگی آن را بین کارکنان پلیس مورد بررسی قرار می‌دهیم. در کل، هدف این است که نشان دهیم کدام یک از سناریوها "جدی" است که احتمالاً بیشتر گزارش، و برخی پیشنهادها در مورد اهمیت "شناسه آبی" تحلیل می‌شود. یافته‌ها حاکی از تداوم اکراه در گزارش برخی از تخلفات است. از ده سناریوی ایجاد شده برای نظرسنجی، تعداد زیادی مورد گزارش دزدی پول نقد وجود داشت؛ اما پاسخ دهندگان کمتر گزارش می‌کردند که یک همکار نهبان نوبت کاری "اتاق کشفیات" باشد. دسترسی به رایانه ملی پلیس بدون داشتن صلاحیت لازم جرمی نسبتاً "جدی" تلقی می‌شد و احتمالاً گزارش شده است که کتمان یک همکار برای رانندگی تحت تأثیر مشروبات الکلی و استفاده از زور بیش از حد گزارش شده است. ما در پاسخهای مربوط، گزارش کمی از آزار جنسی همکاران نسبت به هم در محیط کار داشتیم که ابهاماتی را به وجود می‌آورد؛ اما نگرانی کمتری در مورد افسری که با یک قربانی جرم رابطه عاشقانه ای برقرار می‌کند در محیط کاری پلیس حس می‌شد. پاسخ دهندگان نسبت به سامانه پیام رسان ناشناس نیرو ابراز بی‌اعتمادی کردند؛ حتی با وجود اینکه بدون افشای هویت خود تخلف دیگر همکاران را گزارش کنند، ابراز کردند بسته به شرایط هر مورد، یک افشاگر می‌تواند با وجود احتیاط‌های لازم براحتهی مورد سوءظن فرد گناهکار قرار گیرد.

واژگان کلیدی

اخلاق و صداقت پلیس، دانشکده پلیس، شناسه اخلاقی، "شناسه آبی" سکوت، فساد پلیس

۱. پروفیسور لوئیز وستمرلند، گروه سیاست اجتماعی و جرم‌شناسی، FASS، دانشگاه آزاد، میلتن کینز، MK7 6AA، انگلستان. رایانامه: Louise.westmarland@open.ac.uk

۲. کارشناس ارشد تربیت مترجمی انگلیسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز. رایانامه: amirosin90@gmail.com

تحقیقی که این مقاله از آن استخراج شده، مطالعه نگرش نسبت به گزارش قانون شکنی همکاران در داخل نیروی پلیس انگلستان با رعایت ملاحظات و صداقت است. این طور به نظر می‌رسد که اصطلاح "شناسه آبی" سکوت برای محافظت افسران و کارکنان بدرفتار از تحت پیگرد قرار گرفتن و مجازات استفاده می‌شود. هدف ما کشف این شناسه سکوت و میزان تأثیر یا نوع تخلفات پاسخ دهنده است تا دریابیم کدام یک از رفتارهای خاص را گزارش می‌کند. یکپارچگی پلیس و اعلام قانون شکنی در سازمان، همچنان مورد توجه و باعث نگرانی عمومی است، بویژه اینکه بیش از پنج سال از انتشار اولین شناسه اخلاقی توسط دانشکده پلیس در سال ۲۰۱۴ در انگلستان می‌گذرد. یکی از مهمترین موضوعات مورد توجه، که در قانون اخلاقی کالج پلیس آمده، لزوم گزارش هر افسر مبنی بر اینکه یک همکار از قانون یا مقررات تخطی کرده است. این سؤال که چرا برخی افسران وقتی می‌بینند دیگر افسران، رفتار نادرست یا قانون شکنی می‌کنند، حرفی نمی‌زنند به معنایی حل نشده و طولانی مدت تبدیل است. این موارد اغلب به "فرهنگ خودی" پلیس نسبت داده می‌شود که "پرده" نفوذ ناپذیر سکوت را حفظ می‌کند. تلاش برای تغییر این فرهنگ و "حرفه‌ای سازی" پلیس به ایجاد کالج پلیس وزارت داخله بریتانیا (انگلستان و ولز) در سال ۲۰۱۲ و قانون اخلاقی بعدی (۲۰۱۴) منجر شد. بحث پیرامون "شناسه آبی" همچنان ادامه دارد؛ زیرا انتشار روشها و نتایج روند انتظامی پلیس تخلفات بیشتری را آشکار ساخته است.

در طول ۵۰ سال گذشته بسیاری از مطالعات در مورد رفتار و نگرش پلیس نشان می‌دهد افسران، اغلب قوانین و مقررات را نقض می‌کنند و در بعضی موارد هدفمندانه قوانین و مقررات را خود می‌شکنند (کین، ۱۹۷۳؛ اسکلیک، ۱۹۶۶؛ وان مآنن، ۱۹۷۸)؛ اما تعداد کمی از آنها گزارش می‌شود. این یافته اصلی در تحقیقات اخیر نیز تکرار شده است (کالدرو و همکاران، ۲۰۱۸؛ کلینینگ، ۱۹۹۶؛ پانچ، ۲۰۰۹؛ وستمارلند، ۲۰۰۵) و نشان می‌دهد که این روندی تکراری است. مطالعات مشاهده ای نشان داده است که افسران از قدرتی که عموم مردم به آنها داده اند، استفاده می‌کنند تا بدرفتاری همکاران را پنهان، و یا در گزارش آنها کوتاهی کنند (وستمارلند، ۲۰۰۵؛ وستمارلند و رووه، ۲۰۱۶؛ باکون، ۲۰۱۶؛ لوفتاس، ۲۰۰۹؛ رووه، ۲۰۰۷). افسران خط مقدم، که اغلب به تنهایی یا گروهی کار می‌کنند، ممکن است نظارت دقیق نداشته باشند و زمینه تصمیم‌گیریهای اختیاری را، که همچنان مشاهده می‌شود، فراهم کنند. در برخی موارد، دیده شده است افسران برای منافع مالی شخصی یا بعضی اوقات با این عقیده که "عدالت

خیابانی" را وضع می‌کنند، مرتکب تخلف می‌شوند که می‌تواند "فساد عالی"^۱ نامیده شود. مورتون (۱۹۹۳) بین این دو دسته گسترده "تحریف شخصی" و "تحریف شغلی" تمایز قابل می‌شود؛ اگر چه تعاریف بیشتری در مورد فساد وجود دارد که بعداً در این مقاله با جزئیات بیشتری بررسی می‌شود.

به دنبال کار وستمرلند (۲۰۰۵، ۲۰۱۳) و وستمرلند و رووه^۲ (۲۰۱۶)، این مقاله تلاشی بیشتر برای گسترش درک ما از طیف وسیعی از رفتارها و ارتباط آنها با "شناسه سکوت" پلیس با پرسیدن نگرش نسبت به اجرا یا شکستن مقررات و تخلفات مربوط است. این شامل نمونه‌هایی از "فساد اکتسابی"^۳ (برای منافع مالی شخصی)، "فساد عالی" ("عدالت خیابانی")، بدرفتاری جنسی بالقوه و تخلفات جزئی است. همانند دو نظرسنجی قبلی، که توسط وستمرلند و رووه و دیگران انجام شده، این مطالعه برای در نظر گرفتن فرهنگ شغلی پلیس و بخشی طراحی شده است که گفته می‌شود نقش مهمی در "شناسه آبی" دارد. این شامل پیشنهاد‌های رینر (۲۰۱۰) است که ریشه‌های نزدیکی همکاران، همبستگی گروهی، غیرقابل پیش‌بینی بودن و خطر بالقوه کار پلیس را نشانه گرفته و اینکه فشار فرهنگی خود عامل محرک برای ایجاد قواعد و نتایج است (مگوایر و نوریس، ۱۹۷۴؛ پانچ، ۲۰۰۹؛ وادینگتون، ۱۹۹۹).

به رغم تفاوت‌های آشکار بین پلیس در ایالات متحده آمریکا و انگلستان در این مقاله از روش‌های پیشنهادی کلوز و همکاران (۲۰۰۴) استفاده می‌شود. با توجه به مطالعات قبلی وستمرلند، ۲۰۰۵ و وستمرلند و رووه (۲۰۱۶)، این تحقیق به تخطی از قوانین، رفتارهای غیرقانونی و غیراخلاقی پلیس و اینکه آیا پاسخ دهندگان به نظرسنجی، تخلفات یک همکار را گزارش می‌کنند، می‌پردازد. علاوه بر افسران پلیس قسم خورده، ما هم‌چنین از افسران پشتیبانی جامعه پلیس (پی‌سی‌اس او)^۴ و کارمندان پشتیبانی پلیس دعوت کردیم تا در این مطالعه شرکت کنند. تمرکز اصلی این تحقیق ده سناریوی رفتار ناشایست و قانون شکنی بود (جمعیت ۱۵۰۹ = n) چند سؤال اضافی نیز وجود داشت که هدف آنها این بود که به طور خاص بپرسند که چرا افسران ممکن است کارهای بد همکاران را بپوشانند. این نظرسنجی به منظور جلب طیف قانون شکنی پلیس از تخلفات "جزئی" تا اقدامات "مضر" و نقض قوانین کیفری طراحی شده است که توسط برخی از پاسخ دهندگان اقدامات معذورانه تلقی می‌شود.

1. Noble Cause Corruption
2. Rowe
3. Acquisitive Corruption
4. Pcsو

علاوه بر مطالعات قبلی ایالات متحده توسط کلوکارز و همکاران (۲۰۰۴)، وستمرلند (۲۰۰۵)، ص ۱۵۱) به عنوان بخشی از مطالعه قبلی نیز داده های تجربی را جمع آوری کرده است که حاکی است فقط ۵۰٪ از افسران بریتانیایی قطعاً گزارش می کنند که یک افسر دیگر برای همکاری جرم مستی هنگام رانندگی را ندید گرفته است. به رغم ادعای جدی یا "بسیار جدی بودن" آن (تعداد ۱/۴ ۲۷۵) بعید به نظر می رسد که آنها استفاده بیش از حد از زور را گزارش کنند (وستمرلند، ۲۰۰۵). در مطالعه بعدی، وستمرلند و روهه (۲۰۱۶) دریافتند که اگرچه درصد بیشتری از پاسخ دهندگان مایل به گزارش رانندگی با مشروبات الکلی هستند، بعید است که آنها مایل به دیده شدن به استفاده از زور بیش از حد نسبت به همکاران خود نیستند (تعداد ۱/۴ ۵۲۰). اگرچه ممکن است برخی از این رفتارها و دیگر رفتارهای فسادآمیز غیرقانونی باشد، همان طور که نیوبورن (۲۰۱۵) اشاره کرد، همه آنها به شیوه های مختلف، سوء استفاده از موقعیت را شامل می شود. نیوبورن استدلال می کند که بیشتر تعاریف مربوط به نجیب باعث فساد می شود در صورتی که اقدامات غیرقانونی نیست، اهداف سازمانی مشروع است، تمایل دارند بیشتر از منافع سازمانی (تأکید در اصل) بر شخصیت تمرکز کنند که برای درک چنین رفتاری حیاتی است. میلر (۲۰۰۳) استدلال می کند که در پلیس انگلستان فساد "سازمانی" بسیار کمی وجود دارد که نشان می دهد رفتار فردی بسیار شایعتر است. میلر (۲۰۰۳) در اینجا از "سازمان یافته" به "سازمانی" بودن مفهوم جرم یا فساد اشاره می کند. او گزارش می کند که همبستگی فرهنگی مانع عدم گزارش رفتارهای بد "افسران" توسط همکاران خود می شود.

اگرچه این مقاله ادعا نمی کند که ارتباط مستقیمی بین فرهنگ پلیس و فساد اداری ایجاد کرده است، می خواهیم "جدیت و احتمالاً گزارش بحث" را اضافه کنیم که قبلاً توسط مطالعات مختلف با استفاده از روشهای مشابه تحقیق مطرح شده بود. این نظرسنجی برای بررسی شرایط روزمره شامل مشکلات احتمالی با جنبه های اخلاقی و صداقت از طریق یک نظرسنجی آنلاین از کارمندان پلیس و کارمندان پشتیبانی در نیروی پلیس بزرگ انگلستان در سال ۲۰۱۷ (تعداد ۱۵۰۹) طراحی شده است. هم چنین دو سناریو از تحقیقات قبلی کلوکارز و همکاران (۲۰۰۴) و موارد دیگر توسط وستمرلند (۲۰۰۵) را بازتولید می کند. سؤالات و سناریوهای جدید با مشورت گروه استاندارد حرفه ای نیروی تحقیق (پی اس دی) طراحی شده و شامل سازگاری با برخی موارد اخیر است که با آن رو به رو شده اند. همانند مطالعات قبلی، این سناریوها برای مقایسه "جدی بودن" و "احتمال گزارش دادن" رفتاری خاص در مقیاس لیکرت بود. برخلاف نظرسنجی های قبلی به استثنای میلر (۲۰۰۳) ما همچنین کارکنان پشتیبانی پلیس را در دعوتنامه نظرسنجی

گنجانده‌ایم. سؤالاتی که مطرح کردیم بویژه از زمان معرفی قانون اخلاقی جدید در سال ۲۰۱۴ (کالج پلیس، ۲۰۱۴)، مرتبط است؛ زیرا اکنون گزارش رفتار ناشایست توسط یک همکار، وظیفه قانونی و اخلاقی است. بخش ده قانون اخلاقی پلیس اظهار می‌کند که رفتارهای غیراخلاقی یا غیرحرفه‌ای از سوی همکار پلیس، هرگز نباید "صرف نظر از رسته، درجه یا نقش فرد" نادیده گرفته شود (کالج پلیس، ۲۰۱۴، ص ۱۵). این آیین‌نامه اخلاقی برای همه افسران پلیس و کارمندان پشتیبانی اعمال می‌شود و توسط نیروی تحقیقاتی حتی نیروهای بخش پشتیبانی هم لحاظ شده است. به نظر می‌رسد برخی از سناریوها نسبت به فعالیت‌های افسر گشت مغرضانه به نظر می‌رسد؛ اما هدف این است که پاسخی را که باعث روشن شدن این موضوعات می‌شود، استخراج، و چگونگی درک و تصور افراد از طیف وسیعی از تخلفات و اقدامات نادرست را بررسی کنیم.

۲. تاریخچه

"اخلاق" و "صداقت" پلیس معمولاً در مباحث مربوط به تخلفات و اقدامات اشتباه به جای هم استفاده می‌شود. طبق گفته پاگون (۲۰۰۴، ص ۹۶)، "داشتن یکپارچگی" به این معنی است که افسران پلیس با تأیید به وسیله ارزشها و معیارهای اخلاقی پلیس واقعاً پذیرفته می‌شوند. آنها پیوسته و بر اساس اراده خود مطابق با آن ارزشها، معیارها و فضایل، حتی در برابر فشارهای خارجی عمل می‌کنند. در حالی که سابقه طولانی در زمینه دانشگاهی در مورد اخلاق و صداقت پلیس در ایالات متحده امریکا وجود دارد برای جلب توجه علمی ساختارمند در انگلستان، چنین مسائلی مدت بیشتری طول می‌کشد؛ با این حال در دهه ۱۹۹۰، رفتارهای ناشایست پلیس به طور فزاینده‌ای مورد توجه دانشگاهیان قرار گرفت که نمونه آن در متن جامع اخلاق پلیس کلینینگ (۱۹۹۶) وجود دارد. مطالعه اولیه پیشگامانه بیشتر بحث جان آلدرسون (۱۹۹۸) در مورد "پلیس اصولی" است که پیش از این از اصول اخلاقی حمایت می‌کرد؛ مسئله‌ای که توسط نیرو و بکلی (۲۰۰۱) در هشت اصل برای پلیس اخلاقی توسعه یافته است. در آن زمان، نیرو و بکلی استدلال کردند که حقوق بشر، اخلاق و عملکرد پلیس با هم ارتباط دارد. آنها اظهار کردند که به دلیل جنبش‌های گسترده برای توسعه حقوق بشر در سطح بین‌المللی و در داخل ایالات، انگیزه خاصی برای تهیه استانداردهای بین‌المللی برای (۲۰۰۹، ص ۵۴) پلیس به وجود آمده است. علاوه بر این مطالعات، که از روشهای مشابه این مقاله استفاده کرده، طی ۲۰ سال گذشته برخی تحقیقات مهم در زمینه سیاستهای عمومی انجام شده است که در آن اخلاق پلیس،

صداقت و فساد در انگلیس و ولز بررسی می‌شود. برخی از مقاله‌ها و گزارش‌ها با اولین بررسی نیویورن از تاریخچه کار در سال ۱۹۹۹ آغاز شد که کشف کرد با اینکه تعریف فساد پلیس دشوار است، عملکردهایی در خدمات پلیس هست که ممکن است "انحرافی" باشد؛ اما تحمل می‌شود. آنها فساد قلمداد نمی‌شود (نیویورن، ۱۹۹۹، ص ۸). این یافته‌ها مشابه گزارش کمیسیون مستقل رسیدگی به شکایات پلیس (آی پی سی سی) در سال ۲۰۱۲ است که به این نتیجه رسید، مردم یا حداقل کسانی که آنها نظرسنجی کرده‌اند، اشتراک نظر بر سر تعاریف را دشوار می‌دانند؛ اما می‌تواند در مورد رفتار فاسد بر اساس شرایط قضاوت کند و می‌فهمد که چه چیزی فساد جدی را شکل می‌دهد (آی پی سی سی، ۲۰۱۲، ص ۴۵). گزارش پیگیری نیویورن در سال ۲۰۱۵، ۱۵ پیشنهاد برای اصلاحات از جمله توصیه برای "تشویق گزارش بدرفتاری / افشاگری" (۲۰۱۵، ص ۲۹) ارائه شده است. نتیجه‌گیری اصلی وی این بود که تحقیقات عمومی در مورد رسواییهای پلیس مهم، و مقابله با فساد سخت است؛ اما با راهبردهای مناسب می‌توان به میزان قابل توجهی آن را کاهش داد. وی هم‌چنین اظهار کرد که برخی از فسادهای سطح پایین احتمالاً ادامه خواهد داشت و بدون هوشیاری شدید، فساد سازمان یافته‌تری ظاهر می‌شود.

همان‌طور که کلینیک (۱۹۹۶) در بررسی جامع اخلاق پلیس اشاره کرد، انواع مختلفی در مورد اصطلاح "فساد پلیس" وجود دارد؛ از جمله "فساد اکتسابی" و "فساد عالی". فساد اکتسابی می‌تواند شکل چیزی به اندازه قبول یک فنجان قهوه رایگان پیش پا افتاده باشد. در انتهای دیگر مقیاس، فعالیت‌هایی مانند دریافت رشوه برای تهیه اطلاعاتی که می‌تواند به جرم سازمان یافته کمک کند، نشان داده است که بازدهی سودمندی را برای افسران فاسد فراهم می‌کند. از نظر کلینیک، فساد جایی است که افسران با هدف اصلی مزیت خصوصی یا سازمانی از قدرت خود استفاده می‌کنند یا قادر به استفاده از آن نیستند. رفتار فاسد ناشی از طمع یا مشکلات بدهی شخصی را می‌توان به این ترتیب توصیف کرد؛ اما اعمال عدالت فردی "بدون محاکمه"، همان‌طور که اسکولنیک در دهه ۱۹۶۰ آنها را اصطلاح می‌کرد، اغلب "فساد اعلا" نامیده می‌شود (اسکولنیک، ۱۹۶۶). به نظر نمی‌رسد که این رفتار هیچ منافع مادی آشکاری برای افسر داشته باشد؛ اما به نظر می‌رسد نتیجه این رفتار را گسترش می‌دهد که فرد به دلیل نابرابر بودن یا دامنه ناکافی سامانه عدالت کیفری توجیه شده است. این شامل تغییر یا جعل شواهد، استفاده از زور بیش از حد برای مجازات افراد بد، اجازه دادن به افراد خوب برای ماندن در جامعه، با یک کلمه اخطار به رغم آشکار بودن تخلفات قانونی آنها یا کمک به همکاران برای

کمک در هنگام مشک‌لشان به جرائم شخصی خود یا با استفاده از رایانه ملی پلیس (پی ان سی) به اطلاعاتی نگاه کنند که هیچ دلیل قانونی یا عملیاتی برای دسترسی به آنها ندارند. در مقاله بعدی، اسکولنیک (۲۰۰۲) نتیجه گرفت که شناسه آبی سکوت رمز وفاداری است که افشای دروغ‌گویی یا رفتارهای نادرست دیگر توسط افسران همکار را ممنوع می‌کند (چین و ولز، ۱۹۹۸ به نقل از اسکولنیک، ۲۰۰۲، ص ۱۰). اسکولنیک در ادامه به بیان مثالهایی از دیدگاه‌های دیگر مفسران در مورد "قانون" می‌پردازد که هم‌چنین "اقداماتی را که باعث شرمساری افسر دیگر می‌شود" را منع می‌کند (ون مآئن، ۱۹۷۸) و می‌گوید که آنها باید از "ارائه شهادتهایی خودداری کنند که بر افسر دیگری تأثیر سوء بگذارد" (کولبرت ۱۹۹۳) و "قانون نانوشته رفتار پلیس که هر افسر را از اطلاع یا شهادت علیه افسر دیگری منصرف می‌کند" (اسمیت، ۱۹۷۳، ص ۲۱ در اسکولنیک، ۲۰۰۲، ص ۱۰).

نظرسنجی ما به برخی از این مباحث مربوط می‌شود که چرا افسران ممکن است رفتارهای نادرست همکاران را گزارش نکنند بویژه که آنها به دلیل سکوت مجازات می‌شوند. رابطه انواع قانون شکنی "جدی" و احتمال بروز گزارش شدن آنها نیز در تحقیقات ما مورد توجه قرار گرفته است؛ همان طور که در مطالعات گذشته انجام شده است؛ به عنوان مثال، آیا گرفتن مقداری پول از کیف پول یافت شده بدتر از مشت زدن به شکم مظنون است؟ آیا افسران بیشتر از همکاری که یک همکار مست را هنگام رانندگی مخفی کرده است، بیشتر از یکی که ساعتی را که قبلاً از جواهر فروشی دزدیده شده است، می‌گیرد، گزارش می‌کنند؟ آیا خطر صدمه به فرد یا قانون بر این تصمیمات تأثیر می‌گذارد؟ آیا دریافت نوشیدنی و لگد زدن به عنوان "تشکر از شما" قابل قبول است و اگر کسی مبادله رشوه را با جریمه سرعت غیر مجاز قبول کند، چقدر جدی است؟ این سؤالات توسط کلوکارز و همکاران در سال ۲۰۰۴، و بعداً توسط وست‌مرلند در ۲۰۰۵ و وست مرلند و روو در سال ۲۰۱۶ مطرح شده است و ما در صدد طرح سؤالیهای دیگری در مورد طیف گسترده ای از انواع مختلف رفتارهای بالقوه فساد آور هستیم. جدی بودن این رفتارها در این نظرسنجی های قبلی مورد توجه قرار گرفته و نشان داده شده است که در برخی موارد با احتمال یا غیر از این گزارش، ارتباط دارد. نظرسنجی فعلی با استفاده از برخی از این سؤالات و برخی دیگر با یک نمونه بسیار بزرگتر، نگرش نسبت به چنین رفتارهایی را و اینکه آیا احتمالاً گزارش می‌شود، بررسی می‌کند.

۳. روشها

داده‌ها با توزیع یک نظرسنجی الکترونیکی از طریق نیروی تحقیقاتی یک سازمان بزرگ و غیرشهری شامل ترکیبی از مناطق پلیس روستایی و شهری جمع‌آوری شد. استفاده از این سناریوها به پاسخ دهندگان اجازه می‌دهد تا عمق بسیار زیادی، موقعیت‌هایی را در نظر بگیرند که ممکن است تجربه کرده باشند (ود-دینگتون، ۲۰۱۳). هدف ما تجزیه و تحلیل رتبه‌بندی پاسخ‌دهندگان از این سناریوها است تا کشف کنیم که کدام یک از آنها کمتر "جدی" شمرده شده است. همچنین بررسی کردیم که این درک از جدیت در احتمال گزارش رفتار ناخوشایند همکار به چه صورتی تأثیر می‌گذارد.

دو محدودیت روش شناختی خاص به تشخیص صریح نیاز دارد: اولین مورد شامل نقص طراحی شده بود در عدم درخواست از پاسخ دهندگان برای ارائه نقش خود (به عنوان افسر/پی‌سی‌اس او‌ها/نیروهای ویژه یا کارکنان پشتیبانی). در طراحی بخش مربوط به نظرسنجی در ابتدا یک فهرست "کشویی" در نظر گرفته؛ اما تصمیم گرفته شد که یک جعبه نوشتار آزاد اطمینان بیشتری از گمنامی به پاسخ دهندگان بدهد. نتیجه پیش‌بینی نشده این طرح این بود که بیش از ۵۰۰ پاسخ متمایز از جمله اصطلاحات مبهم مانند "مدیر" یا "سرپرست" ایجاد کرد. در مورد بازخورد بهتر بود از پاسخ دهندگان بخواهید که هر دو افسر یا کارمندان را شناسایی کنند؛ با این حال، این واقعیت که ۳۳۴ نفر این سؤالات را خالی یا بدون پاسخ گذاشته بودند، علاوه بر بیش از ۵۰۰ پاسخ جدا، نشان می‌دهد که ممکن است پاسخ دادن به این یا هر سؤال دیگر مقیاس نمونه را کاهش داده است. در واقع، یک موضوع تکراری در چندین سؤال متن آزاد داخل نظرسنجی گنجانده شده بود. اظهار بی‌میلی به پاسخ به دلیل نگرانی از عدم اعتماد با وجود اطمینان از عدم فاش کردن هویت توسط ما در میان پاسخ دهندگان مشهود بود.

دومین مشکل روش شناختی، که در این فرایند با آن رو به رو شدیم، این بود که نمی‌توان بیان کرد که نمونه‌ای از ۱۵۰۹ پاسخ ما به طور دقیق نیروی تحقیق را مخاطب قرار می‌دهد؛ این بدان دلیل است که آشکار کردن تعداد پاسخ‌دهندگان به عنوان درصدی از کل نیروی کار به طور بالقوه باعث می‌شود که ناشناس بودن نیروی تحقیق از طریق آشکارسازی اندازه و ترکیب آن به خطر بیفتد. اگرچه تأسف‌آور است در اولویت قرار دادن ناشناس بودن نیروی تحقیق بر این ارقام برتری دارد. ما به نیروی تحقیقاتی، پاسخ دهندگان و کمیته اخلاق دانشگاه خود اطمینان داده بودیم که ناشناس بودن پاسخ دهندگان را حفظ خواهیم کرد. در تلاش برای پرداختن به این موضوع تا حدی، ما نمونه خود را با تصویر وسیع‌تری از پلیس ملی مقایسه کرده ایم.

جدول (۱) مقایسه سن نمونه ما و ۴۴ نیروی پلیس در سراسر انگلستان و ولز (۴۳ نیروی ارضی و پلیس حمل و نقل انگلیس) شامل هر دو پلیس/پی سی او ها/ پاسبانهای ویژه و کارمندان پشتیبانی را ارائه می‌کند. نویسندگان تشخیص می‌دهند که ابهام اضافی مطرح شده است؛ زیرا، همان طور که قبلاً اشاره شد، خبرنگاران این امکان را داشتند که از پاسخ دادن به هر سؤالی (از جمله جزئیات نقش و جنسیت) خودداری کنند؛ با این حال، پیشنهاد می‌کنیم که ارائه این مقایسه جمعیتی، مناسبترین روش زمینه‌سازی نمونه بدون به خطر انداختن گمنامی نیروی تحقیق بود.

این مقایسه براساس ارقام وزارت داخله با جزئیات "تعداد نیروی کار در ۴۳ نیروی پلیس در انگلیس و ولز و پلیس حمل و نقل انگلیس" (وزارت امور داخله، ۲۰۱۷) انجام شده است. از این مجموعه داده وزارت امور داخله استفاده شد؛ زیرا تعداد کارکنان را از سال مارس ۲۰۱۷ در حالی که دوره جمع آوری اطلاعات اصلی در سه ماه از دسامبر ۲۰۱۶ انجام شده است. همان طور که در جدول (۱) دیده می‌شود، از ۶۱۹ پاسخ دهنده به نظرسنجی که پلیس/ پی سی اس او/ نیروهای ویژه که ۶۵٪ مرد و ۲۸٪ زن (۸٪ پاسخ دهندگان در این مجموعه نقش با نگهداشتن جنسیت خود بودند. این رقم برای ۴۴ نیرو ۶۹٪ مرد و ۳۱٪ زن بود. از ۵۵۶ پاسخ دهنده به نظرسنجی، که کارمند بودند، ۴۳٪ مرد و ۵۲٪ زن بودند (با ۵٪ کارکنان جنسیت خود را اعلام نکردند). ارقام مربوط به ۴۴ نیرو ۳۷٪ و ۶۳٪ بود. مقایسه صحیح نسبت افسران به کارمندان بویژه به دلیل تعداد افرادی که از ارائه نقش خودداری کردند، بسیار دشوار بود. از میان پاسخ دهندگانی که به این سؤال پاسخ دادند، ۴۱٪ پلیس/ پی سی اس او/ نیروهای ویژه و ۳۷٪ پرسنل بودند. نسبت تعادل ۴۴ نیرو به ترتیب ۶۹٪ به ۳۱٪ بود. به طور خلاصه، اگرچه نویسندگان محدودیتهای این مقایسه را تشخیص می‌دهند، احساس می‌کنیم که این هدف از زمینه سازی نمونه ما بدون به خطر انداختن نامگذاری نیروی تحقیق است.

جدول (۱): مقایسه نیروی تحقیقاتی و نیروهای ۴۴ گانه انگلیس و ولز (۴۳ نیروی محلی و پلیس حمل و نقل بریتانیا)

این تحقیق							
نقش	مذکر		مونث		اعلام نشده		مجموع
	تعداد	%	تعداد	%	تعداد	%	تعداد
پلیس / PCSO ویژه	۴۰۰	۶۴/۶	۱۷۱	۲۷/۶	۴۸	۷/۸	۶۱۹
کارمند پشتیبانی	۲۳۹	۴۳	۲۸۷	۵۱/۶	۳۰	۵/۴	۵۵۶
نقش نامشخص	۱۱۱	۳۳/۲	۱۲۰	۳۵/۹	۱۰۲	۳۰/۸	۳۳۴
جمع کل	۷۵۰	۴۹/۷	۵۷۸	۳۸/۳	۱۸۱	۱۲	۱۵۰۹
مجموع نیروهای ۴۴ گانه							
نقش	مذکر		مونث		مجموع		
	تعداد	%	تعداد	%	تعداد	%	
پلیس / PCSO ویژه	۱۰۵۳۳۱	۶۸/۷	۴۷۹۷۷	۳۱/۳	۱۵۳۳۰۸	۶۹/۱	
کارمند پشتیبانی	۲۵۶۰۱	۳۷/۴	۴۲۸۵۱	۶۲/۶	۶۸۴۵۲	۳۰/۹	
جمع کل	۱۳۰۹۳۲	۵۹	۹۰۸۲۸	۴۱	۲۲۱۷۶۰	۱۰۰	

۴. بررسی

این نظرسنجی دو سؤال متمایز در زمینه ادراک و گزارش تخلف از قوانین پلیس ایجاد کرده است: اول، کدام نوع تخلف را پاسخ دهندگان جدی تر می پنداشتند و چه نوع عواملی بر شدت نسبی قضاوت تأثیرگذار بوده است؟ دوم، احتمالاً پاسخ دهندگان انواع مختلف تخلف را گزارش کرده‌اند. چه عواملی در این تمایل نسبی برای گزارش تأثیرگذار بوده است و پاسخ دهندگان در صورت گزارش تخلفات فرضی و بی‌احتیاطی‌ها از سوی همکاران، چه رویکردهایی را ترجیح داده‌اند؟ هم‌چنین دو سؤال دیگر نیز وجود داشت، مربوط به نگرشهای پاسخ دهنده در مورد اینکه چرا و چگونه ممکن است بزهکاری همکاران را گزارش کنند یا نگویند. صفحه اول نظرسنجی الکترونیکی، پاسخ دهندگان احتمالی گمنامی را تضمین می‌کند؛ هیچ نام یا جزئیات قابل شناسایی درخواست و ذخیره نمی‌شود. این نظرسنجی به صورت الکترونیکی از طریق پیوند ناشناسی به طور گسترده برای کل نیرو توزیع شد. این تحقیق توسط رئیس نیروهای پلیس مورد تأیید قرار گرفت و عموم را به شرکت تشویق کرد. بنابراین، پاسخ دهندگان از کل نیروها شامل شدند نه اینکه به مناطق ویژه پلیس محلی (ال آ پی) در حوزه قضایی نیرو محدود باشند.

روند تحقیق از پاسخ دهندگان خواست که تعداد سناریوهای مربوط به رفتار مسئله‌دار اخلاقی را در یک زمینه پلیس در نظر بگیرند. پس از خواندن هر سناریو از پاسخ دهندگان خواسته شد که میزان جدی رفتار را در مقیاس از ۱ (جدی نیست) تا ۵ (بسیار جدی) ارزیابی کنند و سپس

چقدر احتمال دارد رفتار را در مقیاس ۱ (بعید است) تا ۵ (بسیار محتمل) گزارش کنند. سه استثنای جزئی در این قالب وجود داشت. در مورد سناریو ۸، یک سؤال اضافی در مورد اینکه "شما چگونه می‌توانید این مسئله را گزارش کنید؟" اضافه شد. استثنائات دیگر، سناریوهای ۱ و ۹ بود که شامل درجاتی از ابهام در مورد مقررات و همچنین میزان اختیار زور/سرپرست بود. در دو مورد از این سناریوها، سؤال اولیه در مورد شدت نسبی با این سؤال جایگزین شد که آیا پاسخ دهنده معتقد است این رفتار خلاف سیاست زور است. سپس از پاسخ دهندگان یک بار دیگر پرسیدند که احتمال گزارش رفتار توصیف شده در سناریوهای ۱ و ۹ در همان مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت وجود دارد.

هنگامی که پاسخ دهندگان با هر ده سناریو رو به رو شدند، سه سؤال دیگر در مورد عواملی از آنها پرسیده شد که مانع یا جلوگیری از گزارش یک حادثه است. از آنها هم‌چنین در مورد احساساتشان در زمینه احتمال پنهانکاری با افشاگری و هرگونه نظر بعدی پرسیده شد که ممکن است بخواهند اضافه کنند. این سؤالات شامل گزینه‌ای برای پاسخ دهندگان به منظور ارائه پاسخ آزاد بود. سرانجام از پاسخ دهندگان خواسته شد تا میزان اعتماد خود را به سامانه پیام رسان ناشناس نیرو در مقیاس ۱ تا ۵ و هم‌چنین از آنها برای اطلاعات دموگرافیک اساسی مربوط به رتبه، نقش، سن، جنسیت و میزان دوره خدمت استفاده کنند. کمیته اخلاق دانشگاه محققان قبل از شروع بررسی به همه سؤالات و روشها نظر مطلوبی داد.

۵. طراحی نظرسنجی و ترکیب نمونه

برخی از پاسخها از مجموع نهایی حذف شد؛ بیشتر پاسخ دهندگانی که قبل از تکمیل انصراف داده بودند. اگرچه هنگام طراحی تحقیق، گنجاندن پاسخهای جزئی نیز در نظر گرفته شد، تصمیم بر این شد که این کار می‌تواند تحلیل نهایی را تا حدی مبهم کند و در نتیجه برای هر سؤال در کل متغیر و کمرنگ است. علاوه بر این در طراحی نظرسنجی، تصمیم آگاهانه این بود که پاسخ دهندگان در صورت ترجیح دادن پاسخ ندادن از سؤالات رد شوند. در مقدمه این نظرسنجی به پاسخ دهندگان احتمالی گفته شد، "می‌توانید با بستن مرورگر خود در هر زمان تصمیم بگیرید که متوقف شوید و ما از هیچ اطلاعاتی که به ما می‌دهید، استفاده نخواهیم کرد" از تحلیل نهایی حذف شد. در مجموع ۱۵۰۹ پاسخ نمونه ای را تشکیل داده که مقاله بر اساس آن استوار است. با توجه به اینکه میزان پاسخگویی نظرسنجی‌های پلیس، که از طریق نامه الکترونیکی یا اینترنت اداره می‌شود، معمولاً به عنوان تمایل به کاهش در طول زمان شناخته می‌شود، میزان پاسخ قوی بود (نیکس و همکاران ۲۰۱۷، ص ۱۳).

سه منطق مرتبط برای گنجاندن پی سی او ها و کارکنان پشتیبانی در کنار افسران وجود داشت؛ اول، این ورود به درخواست نیروی تحقیقاتی بود که روشن ساخت آنها به همان اندازه از نظر همه اعضای "خانواده پلیس" ارزش زیادی دارند که فرایندی نامیده می‌شود. مفهوم "خانواده پلیس" خود می‌تواند منعکس کننده اعتراف به نهادی گسترده‌تر باشد که نقش افسران و کارمندان از بسیاری جهات با همکاری بیشتر در زمینه مقابله با آسیبهای اجتماعی همپوشانی دارد که لزوماً از دسته جرائم قابل ثبت نیست. در تحقیق درباره نگرشها، ارزشها و اعتقادات جدیدالورودها، میلی و هیرشler (۲۰۱۸) دریافتند که انگیزه مهم بسیاری از افراد تازه استخدام شده حس هویت است که به عنوان بخشی از "خانواده پلیس" گسترده تر ارائه می‌شود. دوم، ما می‌خواستیم نظر کارکنان را جلب کنیم که به رسمیت شناختن این واقعیت که رفتار اخلاقی از همه کارکنان پلیس انتظار می‌رود؛ به عنوان مثال، شناسه اخلاقی "برای هر شخصی که در پلیس کار می‌کند، اعم از افسر ضمانت شده، عضو کارمند پلیس، داوطلب یا کسی که در نیروی پلیس مشغول به کار است" اعمال می‌شود (کالج پلیس، ۲۰۱۴، ص ج). در واقع، میلر (۲۰۰۳) نشان داده است که فساد و رفتار نامناسب پلیس به هیچ وجه به خدمت افسران محدود نیست و می‌تواند شامل مجموعه ای از فعالیتها از سوی کارکنان پلیس از جمله استفاده از مواد مخدر، کلاهبرداری، دزدی و خشونت خانگی باشد. سرانجام به دلیل وضعیت کارکنان به عنوان یک جزء ضروری از زیرساختهای پلیس، این گروه لزوماً و به نوبه خود تحت تأثیر فرهنگ نهادی وسیعتری قرار دارد که کانون این مطالعه است. ما مشتاقانه آنجا بودیم تا دیدگاهها، تجربه‌ها و بینشهای این گروه را در کنار افسران قسم خورده به دست آوریم.

پیشنهاد می‌کنیم که گنجاندن این گروه در نمونه ما شروع به رفع این شکاف منابع می‌کند. به منظور ایجاد شکل و ضعف در تجزیه افسران به کارمندان، نویسندگان به صورت دستی هر نقش شغلی یا مخفف اختصاری را با کمک یک افسر ارشد از نیروی تحقیق بررسی کردند. بیشتر پاسخها مقوله‌های بدون ابهامی مانند "گروه‌بان نگهداری" یا "بازرس نوبت کاری" بود؛ با این حال در برخی موارد، بیان نقش هر فرد در مورد وضعیت او به عنوان افسر یا کارمند ابهام باقی می‌گذارد، در این صورت این پاسخ دهندگان شناسایی نشده در گروه "خالی/ با نگهداری" قرار گرفتند. جدول (۲) نمای کلی از اطلاعات جمعیتی مربوط به آن را نشان می‌دهد.

جدول (۲): مشخصات پاسخ دهنده‌ها

متغیر	تعداد	%
جنسیت		
مؤنث	۵۷۸	۳۸/۳
مذکر	۷۵۰	۴۹/۷
اعلام نشده	۱۸۱	۱۱/۹
نقش		
پلیس	۶۱۹	۴۱/۰۲
نیروی پشتیبانی	۵۵۶	۳۶/۸۵
اعلام نشده	۳۳۴	۲۲/۱۳
درجه پاسخ دهنده		
کارآگاه یا بالاتر یا معادل کارمند آن	۲۴۰	۱۵/۹
بی‌سی یا کارمند معادل آن	۹۳۶	۶۲/۰۳
گروهیان یا کارمند معادل آن	۲۹۴	۱۹/۴۸
اعلام نشده	۳۹	۲/۵۸
سن پاسخ دهنده		
بین ۱۸ تا ۲۵	۶۲	۴/۱۱
بین ۲۶ تا ۳۰	۸۷	۵/۷۷
بین ۳۱ تا ۳۵	۱۸۱	۱۱/۹۹
بین ۳۶ تا ۴۰	۲۱۸	۱۴/۴۵
بین ۴۱ تا ۴۵	۲۴۶	۱۶/۳
بین ۴۶ تا ۵۰	۲۹۲	۱۹/۳۵
بین ۵۱ تا ۵۵	۱۹۲	۱۲/۷۲
بین ۵۶ تا ۶۰	۱۱۲	۷/۴۲
بین ۶۱ تا ۶۵	۳۹	۲/۵۸
بیشتر از ۶۵	۴	-/۲۷
زیر ۱۸	۱	-/۰۷
اعلام نشده	۷۵	۴/۹۷
سابقه کار در اداره پلیس		
زیر ۱	۷۹	۵/۲۴
بین ۱ تا ۵	۱۳۰	۸/۶۱
بین ۶ تا ۱۰	۲۴۰	۱۵/۹
بین ۱۱ تا ۱۵	۳۹۵	۲۶/۱۸
بین ۱۶ تا ۲۰	۱۹۰	۱۲/۵۹
بین ۲۱ تا ۲۵	۱۶۴	۱۰/۸۷
بین ۲۶ تا ۳۰	۱۷۳	۱۱/۴۶
سن ۳۱ و بالاتر	۹۰	۵/۹۶
اعلام نشده	۴۸	۳/۱۸

۶. سناریوها

ماهیت سناریوها به طور قابل توجهی متفاوت بود و با شش دسته جدا مورد توجه قرار گرفت:

۱. آیا رفتار برخلاف سیاست زور بود یا خیر؟
۲. فساد تصرفی (مانند دزدی)
۳. علت نامشخص "فساد" (انعطاف قانون برای خیر دیگران)
۴. "شناسه آبی" سکوت (ممنوعیت غرق شدن در مسابقات آنلاین)
۵. آسیب وارد شده به بدن (از خود یا سازمان)
۶. بدرفتاری جنسی (مربوط به محل کار یا نقش حرفه‌ای).

در انتهای نسبتاً بی‌ضرر طیف کار غلط، سناریوی (۱) شامل اعضای کارکنان بود که برای چند ساعت در هفته درآمد خود را از طریق تهیه کیک عروسی و تولد تأمین می‌کردند (جداول ۴)

و ۵). در انتهای "جدی‌تر"، این نظرسنجی جرائم اکتسابی را در نظر گرفت از نگهداشتن ساعتی که به طور تصادفی در کیف در مغازه مانده بود تا گرفتن پول نقد از صحنه جرم (به ترتیب سناریوهای ۴ و ۵). مجموعه دیگری از سناریوها، اقدامات غلط را صحیح در نظر گرفته اند که ممکن است در چارچوب سازمانی پلیس نادیده گرفته، و یا قابل قبول تلقی شود؛ یعنی اجرای عملی نادرست تحت پوشش "شناسه آبی". سناریوهای ارائه شده به پاسخ دهندگان در جدول (۳) کامل همراه با متوسط جدید و (در صورت درخواست) احتمال گزارش بازتولید می‌شود.

۷. خلاصه‌ای از یافته‌های اصلی

برای نظرسنجی الکترونیکی، هر یک از ده سناریو در یک صفحه جداگانه با یک پیکان برای جهت‌یابی به سؤال بعدی ارائه شده است. از پاسخ دهندگان پرسیده شد که تفکر آنها در زمینه رفتار توصیف شده چگونه است و چقدر احتمال دارد آن را گزارش کنند. سناریوها با یک "تخلف" جزئی سطح پایین آغاز شد که انتظار داشتیم بیشتر افراد گزارش آن را در نظر نگیرند.

۷-۱. سناریوهای دسته (۱): تخلفات جزئی (سناریوهای ۱، ۲ و ۸)

در تکرارهای قبلی (وست مرلند، ۲۰۰۵؛ وست مرلند و رووه، ۲۰۱۶) گمان می‌رفت که معادل این سؤال سطح پایین/ مبهم باعث ایجاد سردرگمی در میان پاسخ دهندگان شده است؛ مانند برخی بازخوردها در خط "من این را گزارش نمی‌کنم، زیرا این مخالف سیاست زور نیست". با پیش‌بینی این مسئله بالقوه، تصمیم گرفتیم در عوض از پاسخ دهندگان بپرسیم که آیا فکر می‌کنند این کار خلاف سیاست زور است. همان طور که انتظار می‌رود، جدول (۵) نشان می‌دهد که کشف کسب و کار پخت کیک بین بسیاری از افسران به گزارش همکار خود منجر نمی‌شود. بلافاصله پس از این سناریو به پاسخ دهندگان سناریو شامل قرصهای بدنسازی ارائه شد. این سؤال بر اساس مورد مشابهی بود که "پی اس دی" نیروی تحقیق با آن رو به رو شده بود. ما پیش‌بینی می‌کردیم که این سناریو از نظر جدی بودن نسبتاً کم اهمیت درک شود و بنابراین بعید است که گزارش شود.

به عنوان سؤالات "آماده سازی"، ما احساس کردیم که این دو فعالیت تخطی از قانون نسبتاً بی‌ضرر و سطح پایین، پاسخ دهندگان را در این نظرسنجی آسان می‌کند. سناریو (۲) به طور بالقوه کمی جدی‌تر از سناریو (۱) بود؛ زیرا نشانه‌هایی وجود داشت که داروهای بدنسازی ممکن است بدون مجوز یا احتمالاً غیرقانونی باشد (جدول ۶). سؤالات بعدی نیز به درخواست نیروی تحقیقاتی مطرح شد؛ پرداختن به اغتشاش در مهمانی کارکنان پلیس (جدول ۷). در کنار

سناریو (۹) در مورد مأموری که رابطه عاشقانه ای را با شخصی که در ابتدا به عنوان محیط کاری ملاقات کرده، این سناریوها کمترین میانگین "احتمال گزارش" را کسب کرده است. یک توضیح احتمالی برای نگرانی نسبتاً کم در مورد چنین رفتاری ممکن است این باشد که هر چهار سناریو در زمینه‌ای اتفاق می افتد که هم خارج از محیط کار فیزیکی بوده است و هم در ساعات خارج از کار.

۲-۷. سناریوهای دسته (۲): موارد عمده نقض (سناریوهای ۴ و ۶)

در انتهای دیگر طیف، پیش‌بینی می‌کردیم که سناریوهای (۴) و (۵) توسط پاسخ‌دهندگان بالقوه جدی در نظر گرفته می‌شود؛ زیرا هر دو شامل بدرفتاری اکتسابی است. همان طور که نتایج نشان می‌دهد، گرفتن پول نقد هنگام جستجوی خانه (جدول ۸) بویژه جدی بود با ۹۷٪ از پاسخ دهندگان این رفتار را به عنوان پنج در مقیاس جدی بودن ارزیابی می‌کنند (که در نظرسنجی "بسیار جدی" نامگذاری شده است). جدی بودن این سناریو، فقط ۹۵٪ گزینه مربوط ۵ در مقیاس را انتخاب کرده اند ("احتمالاً زیاد گزارش می‌شود"). در مورد ساعت (جدول ۹)، کمتر از نیمی از پاسخ دهندگان اظهار کردند که "به احتمال زیاد" رفتار را گزارش می‌کنند. شاید پاسخ دهندگان تصور می‌کردند که دزدی ساعتی که جامانده است، صحیح نیست. یک مظنون جرم سازمان یافته که در خانه‌اش مورد بازرسی قرار می‌گرفت، معمولاً شهروند "خوب" شناخته نمی‌شود و در هر صورت احتمالاً پس از حمله، پول را نگه نمی‌دارد به عنوان درآمد حاصل از جرم توقیف می‌شود. از نظر برخی، افسر عملی را انجام می‌دهد که در آن هیچ کسی آسیب نخواهد دید؛ اما تفاوت نگرش در هر مورد گیج کننده است. در هر دوی این موارد، سؤالات مربوط به افسران "پی اس دی" نیروی تحقیق بر اساس موارد واقعی ابداع شده است که آنها تجربه داشته اند.

۳-۷. سناریوهای دسته (۳): تخلفات متفرقه (سناریو ۳)

رفتار توصیف شده در سناریو (۳) برای دستیابی به جزئیات "پی ان سی" (جدول ۱۰) توسط ۸۳٪ پاسخ دهندگان به عنوان ۵ در مقیاس ("بسیار جدی") مشاهده شد. به رغم این درجه جدیت زیاد، فقط ۶۹٪ احتمال گزارش خود را در ۵ ("بسیار محتمل") قرار داده اند؛ فاصله ۱۴ درصدی. این یکی از بزرگترین شکافها بین نشانه‌های "جدی بودن" و "احتمالاً گزارش" است.

جدول (۳): مشخصات پاسخ دهنده‌ها

شماره سناریو	جزئیات کار	متوسط جدید	متوسط احتمال گزارش دادن
۱	یکی از کارمندان در دستیابی به اهدافش دچار مشکل شده است و از این رو می‌خواهد کمی پول اضافه کسب کند. وی از اول تا آخر هفته کار می‌کند و فقط آخر هفته‌ها بیکار است. او مهارت زیادی در پخت کیک دارد طوری که چندین دوست و اعضای خانواده از وی خواسته‌اند که برای مراسمی مثل عروسی و جشن تولد کیک پزی کند.	پرسیده نشده بود.	۲/۶۲
۲	افسر پلیسی به رشته بدنسازی علاقه دارد ولی از پیشرفت آهسته خود نسبت به دیگر هم باشگاهیهاییش کلافه شده است. یکی از دوستانش، قرصهایی را که خود مصرف می‌کند به وی پیشنهاد می‌کند و می‌گوید این قرصها قانونی است و مدت مدیدی می‌شود که از آنها مصرف می‌کند.	۴/۰۲	۳/۷
۳	یکی از کارمندان دوستی دارد که به وی درباره وضعیت دخترش که بنازگی با پسری هم محله بیرون می‌رود اظهار نگرانی می‌کند. نگرانی وی به این دلیل است که دوست پسر دخترش به سوء استفاده کردن شهره است و حال حاضر نیز دخترش در حالت احساسی به سر می‌برد. کارمند پلیس قبول می‌کند که سوابق فرد مورد نظر را در اسناد پلیس جستجو کند تا معلوم شود که وی فردی سابقه دار است یا خیر.	۴/۸	۴/۵۱
۴	افسر پلیسی یک ساعت مچی برای همکار خود خریداری می‌کند. هرچند، بعد از بازکردن جعبه متوجه می‌شوند که ساعت اندازه نیست. آنها ساعت را در مغازه با ساعتی دیگر تعویض می‌کنند. بعد از رسیدن به خانه، افسر پلیس متوجه می‌شود که فروشنده به صورت ناخواسته ساعت قدیمی را نیز کنار ساعت جدید درون کیف خرید قرار داده است. وی تصمیم می‌گیرد که ساعت اضافه را برای خود نگه دارد.	۴/۴۵	۳/۹۵
۵	افسر پلیسی در حال جستجوی خانه مظنون است که احتمال می‌رود مجرمی بزرگ با پایه بالا و سازمان یافته باشد که در حال حاضر تحت حبس است. طی جستجو، وی مقادیر زیادی پول در کشوی یکی از اتاقها پیدا می‌کند. او گمان می‌کند که آن پول، مقدار کمی است که مظنون متوجه گم شدن آن نمی‌شود. بنابراین وی این پول را که معادل پرداخت یک روز اوست برمی‌دارد.	۴/۹۸	۴/۹۴
۶	دو افسر پلیس پیاده فردی را که قصد ورود غیر قانونی به یک خودرو را دارد متوقف می‌کنند. مظنون فرار می‌کند. افسران وی را دو خیابان تعقیب می‌کنند و پس از رسیدن به وی، او را به زمین می‌اندازند و دستگیر می‌کنند. بعد از دستبند زدن به مظنون، افسران به دلیل فرار مجرم، چند مشت به شکم وی می‌کوبند.	۴/۷۸	۴/۵۷
۷	یک مهمانی باری در مرکز شهر در حال برگزاری است. از بنرها و پوسترها چنین برمی‌آید که یک مهمانی بازنشستگی کارمندان پلیس است. با مصرف ادامه دار الکل، دو همکار با هم به اختلاف می‌رسند که در نتیجه آن یکی از آنها دیگری را هل می‌دهد و بعد از فحاشی به یکدیگر، جر و بحث بلندی رخ می‌دهد. دیگر همکاران مداخله می‌کنند و به ناچار یکی از آنها را به بیرون می‌رانند. هیچ جرحی برای طرفین رخ نمی‌دهد.	۳/۲۶	۲/۷۳
۸	در محیط کاری، افسر پلیسی شاهد رفتار نامناسب یک همکار مذکر شد. این افسر پلیس به صورت به اصطلاح تصادفی زانوی پلیس مؤنث را لمس می‌کند و در حالی که دستهایش را روی شانه‌های وی گذاشته در حال صحبت درباره مضمونهای جنسی است.	۴/۶۷	۴/۴۵
۹	افسر پلیسی وارد رابطه ای عاطفی با خانمی می‌شود که قبلا او را طی مأموریتی کاری ملاقات کرده بود. این مأموریت بازرسی از خانه خانم بعد از به دزدی رفتن اموال خانه وی بود. افسر پلیس بعد از اینکه رأی نهایی دادگاه درباره پرونده این خانم صادر شد وارد رابطه عاطفی با این خانم شد.	پرسیده نشده بود.	۲/۳۲
۱۰	در ساعت دو شب، افسر پلیسی در حال گشت وظیفه در جاده ای متروکه است. وی خودرویی را مشاهده می‌کند که خارج جاده متوقف شده و در چاله ای گیر کرده است. وی به خودرو نزدیک می‌شود و مشاهده می‌کند که راننده آسیب ندیده ولی به وضوح تحت تأثیر الکل است. بعد از نزدیک شدن بیشتر به خودرو، مشاهده می‌کند که راننده خودرو، افسر پلیسی خارج از زمان کاری است. افسر پلیس به جای گزارش کردن این حادثه و جرم، راننده را به خانه منتقل می‌کند.	۴/۸۶	۴/۶۶

۴-۷. سناریوهای دسته (۴): رابطه جنسی و روابط عاشقانه

این دو سناریو برای قضاوت در مورد نگرش نسبت به مناسب بودن انواع مختلف روابط جنسی در محل کار طراحی شده است. در سناریوی اول، یک همکار مرد، رفتارهای نامناسب جنسی نسبت به یک همکار زن انجام داده است (جدول ۱۱). این سناریو توسط ۷۳٪ پاسخ دهندگان "بسیار جدی" در نظر گرفته شد. بیش از ۲۰٪ آن را به عنوان ۵/۴ در مقیاس مشاهده می کنند. در واقع حدود ۹۳٪ از پاسخ دهندگان تصور می کردند این مسئله‌ای جدی است و حدود ۸۵٪ آماده یا احتمالاً گزارش می کنند. با توجه به اینکه ۶۳٪ از پاسخ دهندگان این رفتار را ۵ درجه مقیاس جدی ارزیابی می کنند، این جدی تر از نگهداشتن ساعت در کیف بود. سناریو دیگر، که در مورد روابط جنسی و روابط متمرکز بود، شامل یک افسر با ایجاد رابطه‌ای عاشقانه با قربانی یک جنایت بود که وی اخیراً به پرونده او رسیدگی کرده بود (جدول ۱۲). این رفتار معمولاً موردی برای گزارش کردن در نظر گرفته نشده است. در حدود ۱۱٪ هر دو گزینه ۴ و ۵ را در مقیاس انتخاب کرده اند (جدول ۱۳).

۵-۷. سناریوهای دسته (۵): تخلفات احتمالی زیانبار (سناریوهای ۶ و ۱۰)

دو سناریو زیر از نظر معنادار بودن رفتارهایی که به مرگ یا آسیب جدی منجر می شود به طور بالقوه آسیب رسان یا زیانبار در نظر گرفته شد. گذشته از آسیب دیدگی، که ممکن است افسر با مستی هنگام رانندگی به خود وارد کند، خطر افزایش تصادف برای دیگر رانندگان و دیگر عابران پیاده وجود دارد. به طور مشابه، مشت زدن به کسی که شرایط قبلی داشته باشد، ممکن است صدمه جدی وارد کند، همان طور که موارد اخیر مرگ پس از تماس پلیس نشان داده است، مانند مورد روزنامه فروش، یان تام-لینسون (واکر، ۲۰۱۲). در آن صورت، یک افسر پلیس یکی از مردم را تحت فشار قرار داد که بعداً بر اثر جراحات وارد شده درگذشت. در هر دو مورد راننده مست (جدول ۱۴) و افسر با استفاده از نیروی بیش از حد (جدول ۱۵) اقدامات "جدی" یا "بسیار جدی" تلقی می شد. پاسخ دهندگان نسبتاً زیادی از احتمال گزارش را به نمایش می گذارند. هر دو این سناریوها از نظرسنجی اصلی کارل کلوکارز (۲۰۰۵) تکرار شده است.

جدول (۴): سناریو اول: پخت کیک - آیا خلاف قوانین پلیس است؟

سناریو اول: پخت کیک			
خیر	مطمئن نیستم	بله	پاسخ نداده
۱۵/۵۱	۱۰/۰۷	۷۴/۱۶	۰/۲۷
آیا خلاف قوانین پلیس است؟ (%)			

جدول (۵): سناریو اول: پخت کیک - چقدر امکان دارد گزارش کنید؟

سناریو اول: پخت کیک						
۵			۱			
پاسخ	متوسط	نداده	۴	۳	۲	(بعید است)
متوسط	۲/۶۲	۸/۸۱	۱۰/۳۴	۱۷/۳۶	۲۰/۰۸	۲۷/۹۷
چقدر امکان دارد گزارش کنید؟ (%)						

علاوه بر ۱۰ سناریو، ما هم‌چنین دو سؤال دیگر نیز پرسیدیم:

۱. سرپرست شما به شما اطلاع می‌دهد که یک افسر به عنوان عضوی جدید به گروه می‌پیوندد. برای آینده قابل پیش‌بینی با این فرد به طور حتمی کار خواهید کرد. به طور گسترده‌ای شناخته شده است که این افسر پس از گزارش تخلف افسر دیگری که متعاقباً شغل خود را از دست داد از آخرین پست خود نقل مکان کرد. از کار با این فرد چه احساسی دارید؟

۲. تا چه اندازه از سامانه پیام رسان ناشناس نیرو اطمینان دارید؟

برای سؤال (۱) پاسخ دهندگان گزینه‌هایی در نظر گرفته شده بودند که از هیچ‌گونه احتمالی در مورد این چشم‌انداز تا نقاط مختلف در طیفی از بی‌اعتمادی متغیر بود با اقدامات "من در کار با این شخص تا حدی تمایلی ندارم"، "مراقب این شخص باشید" و "من در اعتماد به نفس این شخص مشکل دارم" به ترتیب ۰.۸٪، ۴۲٪ و ۱۱٪ دریافت شد. با یک حاشیه قابل توجه، برجسته‌ترین پاسخ "من هیچ احتمالی برای کار با این شخص ندارم"، با بیش از دو سوم پاسخ‌دهندگان گزینه را انتخاب می‌کنند. برجستگی این چهره اصلی ابهام عمیق‌تر در مورد این چشم‌انداز را پنهان می‌کند. همانند دیگر سؤال‌های این مقاله، پاسخ دهندگان توانستند از انتخاب هر گزینه خودداری کنند یا ترکیبی از پنج گزینه از جمله "دیگر (لطفاً مشخص کنید)" را انتخاب کنید. از بین ۱۰۵۷ نفری که "من هیچ رزرو نمی‌کنم" را انتخاب کردند، فقط ۷۴۸ مورد این گزینه را به طور انحصاری انتخاب کردند. در مجموع ۲۶۹ نفر این پاسخ را در ترکیب با یک یا چند گزینه اضافی چند گزینه‌ای انتخاب کرده‌اند و هم‌چنین ۴۰ نفر که در متن "دیگر (لطفاً

مشخص کنید) " پاسخ متن آزاد ارائه کنند. پاسخهای "طیف عدم اعتماد" به طور منطقی می تواند سازگار باشد؛ به عنوان مثال، می توان در مورد کار با این شخص "تا حدی اکراه کرد" در حالی که در "اعتماد به این شخص" مشکل دارد و بنابراین در اطراف این فرد "مراقب" است؛ با این حال، سازش در موقعیت "بدون هیچ گونه رزرو" در حالی که "اکراه"، "داشتن اعتماد به نفس در فرد" یا "مراقب" بودن در اطراف آنها است، دشوار است.

جدول (۶): سناریو دوم: بدنسازی

سناریو دوم: بدنسازی							
۵							
۱							
متوسط	پاسخ نداده	جدی است/محتمل است	۴	۳	۲	جدی نیست/بعید است	
۴/۰۲	۱/۵۹	۴۱/۷۵	۳۲/۳۴	۱۳/۳۹	۶/۳	۴/۶۴	جدی بودن (%)
۳/۷	۱/۹۲	۳۵/۷۹	۲۷/۷	۱۴/۳۱	۱۰/۱۴	۱۰/۱۴	احتمال گزارش دادن (%)

جدول (۷): سناریو هفتم: مزاحمت مهمانی

سناریو هفتم: مزاحمت مهمانی							
۵							
۱							
متوسط	پاسخ نداده	جدی است/محتمل است	۴	۳	۲	جدی نیست/بعید است	
۳/۲۶	۳/۸۴	۱۳/۳۹	۳۱/۸۸	۲۵/۱۸	۱۷/۵۶	۸/۱۵	جدی بودن (%)
۲/۷۳	۴/۵۱	۱۳/۱۲	۱۶/۸۳	۲۱/۵۴	۱۹/۰۹	۲۴/۹۲	احتمال گزارش دادن (%)

جدول (۸): سناریو پنجم: برداشتن پول نقد مظنون هنگام جستجو

سناریو پنجم: برداشتن پول نقد							
۵							
۱							
متوسط	پاسخ نداده	جدی است/محتمل است	۴	۳	۲	جدی نیست/بعید است	
۴/۹۸	۰/۹۹	۹۷/۴۸	۱/۲۶	۰/۱۳	۰/۰۷	۰/۰۷	جدی بودن (%)
۴/۹۴	۱/۲۶	۹۴/۹	۲/۷۲	۰/۴	۰/۲۷	۰/۴۶	احتمال گزارش دادن (%)

جدول (۹): سناریو چهارم: جا گذاشتن ساعت مچی در کیف

سناریو چهارم: ساعت مچی						
۵		۱				
متوسط	پاسخ نداده	جدی است/مختل است	۴	۳	۲	جدی نیست/بعید است
۴/۴۵	۱/۴۶	۶۳/۲۲	۲۱/۶۷	۹/۲۸	۳/۰۵	۱/۳۳
۳/۹۵	۲/۷۸	۴۶/۲۶	۲۱/۳۷	۱۴/۷۸	۸/۰۲	۶/۸۹

جدول (۱۰): سناریو سوم: دسترسی به PNC

سناریو سوم: دسترسی به PNC						
۵		۱				
متوسط	پاسخ نداده	جدی است/مختل است	۴	۳	۲	جدی نیست/بعید است
۴/۸	۱/۰۶	۸۳/۳	۱۲/۱۹	۲/۵۸	۰/۵۳	۰/۳۳
۴/۵۱	۱/۵۲	۶۸/۸۵	۱۷/۹۶	۶/۴۳	۳/۱۱	۲/۱۲

اگرچه این الگوی پاسخهای برخاسته از جنبه چند گزینه‌ای سؤال می‌تواند آشتی‌ناپذیر تفسیر شود، بررسی دقیق پاسخهای متن آزاد به این سؤال، بیانگر انکارنشانه بودن نیست. در عوض، پیشنهاد می‌کنیم که این الگوی واکنشهای به ظاهر متناقض، علامت احساس دوگانگی گسترده‌تری از سوی پاسخ دهندگان است؛ یعنی تعهد به پیروی از قوانین رسمی، مقررات و اصول اخلاقی در حالی که همزمان وجود استانداردهای هنجاری را تشخیص می‌دهد از نظر فنی واجد شرایط تخلف است. همان طور که دویچر (۱۹۷۳) استدلال کرد، بین "احساسات و رفتار" تفاوت وجود دارد. وی اظهار کرد "نگرشهای اخلاقی" نمی‌تواند پیش‌بینی کند که مردم در رویارویی با وضعیت خاص چه خواهند کرد (جداول ۱۱-۱۵).

جدول (۱۱): سناریو هشتم: رفتار نامناسب جنسی

سناریو هشتم: رفتار نامناسب جنسی						
۵		۱				
متوسط	پاسخ نداده	جدی است/مختل است	۴	۳	۲	جدی نیست/بعید است
۴/۶۷	۱/۹۲	۷۲/۸۳	۱۹/۷۵	۴/۳۴	۱/۰۶	۰/۲
۴/۴۵	۲/۳۲	۶۴/۰۲	۲۰/۶۸	۷/۸۲	۳/۷۱	۱/۴۶

جدول (۱۲): سناریو نهم: رابطه عاطفی

سناریو نهم: رابطه عاطفی				
خیر	مطمئن نیستم	بله	بدون جواب	
۲۵/۶۵	۳۴/۴۶	۳۹/۳۶	۰/۵۳	آیا شکل گیری رابطه عاطفی قابل قبول است؟ (%)

جدول (۱۳): سناریو نهم: رابطه عاطفی - احتمال گزارش دادن

سناریو نهم: رابطه عاطفی						
۵			۱			
متوسط	پاسخ نداده	جدی است/محمتم است	۴	۳	۲	جدی نیست/بعید است
۲/۳۲	۴/۳۱	۱۱/۰۷	۱۰/۶۷	۱۶/۱۱	۱۸/۰۹	۳۹/۷۶
						احتمال گزارش دادن (%)

جدول (۱۴): سناریو دهم: راننده تحت تأثیر الکل

سناریو دهم: راننده تحت تأثیر الکل						
۵			۱			
متوسط	پاسخ نداده	جدی است/محمتم است	۴	۳	۲	جدی نیست/بعید است
۴/۸۶	۱/۰۶	۸۷/۶۱	۹/۲۸	۱/۵۹	۰/۴	۰/۰۷
						جدی بودن (%)
۴/۶۶	۱/۸۶	۷۷/۴۷	۱۳/۱۹	۳/۸۴	۱/۹۹	۱/۶۶
						احتمال گزارش دادن (%)

جدول (۱۵): سناریو ششم: استفاده از نیروی بیش از حد

سناریو ششم: استفاده از نیروی بیش از حد						
۵			۱			
متوسط	پاسخ نداده	جدی است/محمتم است	۴	۳	۲	جدی نیست/بعید است
۴/۷۸	۱/۲۶	۸۲/۹۷	۱۱/۳۳	۳/۴۵	۰/۶۶	۰/۳۳
						جدی بودن (%)
۴/۵۷	۱/۷۲	۷۳/۶۲	۱۴/۱۸	۵/۲۴	۳/۳۱	۱/۹۲
						احتمال گزارش دادن (%)

سؤال (۲) شامل پرسش از پاسخ دهندگان "چقدر در سامانه پیام رسان ناشناس فعلی نیرو اطمینان دارید؟" و ارائه مقیاسی از ۱ تا ۵ به آنها با علامت گذاری شده از "عدم اطمینان" تا "بسیار مطمئن". مجموع هر گزینه در جدول (۱۶) نشان داده شده است. میانگین کل پاسخها از ۱۴۲۵ نفر، که به این سؤال پاسخ داده اند، ۳/۰۸ بوده است. گزینه (۳) هم چنین منظمترین گزینه انتخاب

شده است با ۲۷٪ از پاسخ دهندگان آن را انتخاب می‌کنند؛ با این حال، دامنه گزینه‌ها به میزان قابل توجهی متفاوت است، با اعتماد به نفس ضعیف ۱ یا ۲ به ترتیب با ۱۶.۵۰٪ و ۱۴.۱۲٪ انتخاب شده و اعتماد به نفس قوی از ۴ و ۵ به ترتیب با ۱۸.۱۶٪ و ۱۸.۲۹٪ انتخاب شده است. این عدم اطمینان نسبی در سامانه پیام رسان ناشناس، موضوعی تکراری در پاسخهای متن آزاد از جنبه‌های مختلف بود. یک شاخص از میزان گزارش گمنامی بی اعتمادی، عدم تمایل صریح برخی از پاسخ دهندگان به ارائه جزئیات است، به‌رغم اینکه هیچ ویژگی مشخصی درخواست نشده و اطمینان از عدم هویت از سوی گروه تحقیق در ابتدای نظرسنجی آمده است.

در هر دو مورد، مانند برخی از سناریوها بویژه مواردی که دارای عنصر جنسی مانند سناریوهای (۸ و ۹) است، نظر و مدارک زیادی را در جعبه‌های متن آزاد دریافت کرده‌ایم؛ به عنوان مثال، پاسخ به سؤال (۱) بالا در مورد سوت زن، اغلب با پاسخ مبهم "بستگی به شرایط" دارد. هم‌چنین برخی شواهد از عدم اعتماد به سامانه پیام رسان ناشناس ناشی از نظر متن آزاد مربوط به سؤال (۲) وجود دارد که بیشتر چالش برانگیز است که چگونه می‌تواند ناشناس بودن آنها را فراهم کند. برخی از پاسخ دهندگان در کنار این سؤالات نظریاتی نوشتند که نشانگر عدم اعتقاد آنها به اطمینان ما از عدم افشای هویتشان، احتمالاً برای افراد تحت نیروی خود است.

جدول (۱۶): اعتماد به سامانه پیام رسانی نامحسوس

اعتماد به سامانه پیام رسانی نامحسوس						
	۱	۲	۳	۴	۵	
جدی نیست/بعید است				جدی است/مختل است	پاسخ نداده	متوسط
اعتماد (%)	۱۶/۵	۱۴/۱۲	۲۷/۲۷	۱۸/۱۶	۱۸/۲۹	۳/۰۸

۸. بحث و بررسی

همان‌طور که قبلاً بیان شد، دلایل زیادی برای پوشاندن رفتار نامناسب همکاران یا عدم گزارش آنها از سوی مأموران پلیس عنوان شده است. این مسئله در مطالعات کشورهای مختلف در جهان با استفاده از روشهایی مشابه روش اینجا نشان داده شده است (کلوکاز و همکاران، ۲۰۰۴؛ نوواک و ایوکویک، ۲۰۰۵؛ پورتر و پرنزلی، ۲۰۱۵). علاوه بر نظرسنجی‌ها، مطالعات مشاهده‌ای پلیس شواهدی از "شناسه آبی" سکوت را پشتیبانی می‌کند که از رفتارهای فاسد حمایت می‌کند. در دهه ۱۹۶۰، اسکولنیک یکی از اولین دانشگاهیان ایالات متحده بود که به این نکته اشاره کرد که اختیار عملیاتی - مثلاً برای دستگیری مظنون - با این فرض همراه بود که تصمیم

در گروه شغلی باقی بماند. مشاهدات اسکولنیک از "شخصیت کارگر" پلیس مبتنی بر "خطر و اقتدار" (۱۹۶۶) و "ویژگیهای اصلی" پلیس از رایبر (۲۰۱۰) به وجود احساس همبستگی قوی و پنهانکاری درون گروهی اشاره دارد. برخی مطالعات اخیر این یافته‌ها را با قوم‌نگاری باکون (۲۰۱۷) از یک گروه مواد مخدر تأکید کرده‌اند که نشان می‌دهد قومیت و "نگرش" چگونه می‌تواند بر اتهام زدن به شخصی تأثیر بگذارد. لوفتاس (۲۰۰۹) هم‌چنین استدلال می‌کند که وضعیت ممکن است تعیین کند که چه کسی از نظر پلیس "مظنون" است (مردان قومی اقلیت فقیر و وضعیت پایین) و چگونگی پوشش "تغییر" برای یکدیگر. از سوی دیگر، چارمن (۲۰۱۷) ادعا می‌کند که اگرچه نیروهای پلیس برای رفاقت و کار با گروه ارزش‌فائل هستند، اما شناسه سکوت با شناسه محافظت از خود بازنویسی شده است. او ادعا می‌کند که اکنون افسران جدید بیش از انزوای اجتماعی از "کار اشتباه" می‌ترسند؛ زیرا سازمان از خطر‌پذیری بیشتر و پاسخگویی در برابر مردم برخوردار است.

مطالعه ما تلاشی بود برای کشف این نظریه‌ها با پرسیدن اینکه کدام فعالیتها و رفتارهایی که در خدمت افسران پلیس و کارکنان پشتیبانی پلیس است جدی تلقی می‌شود و در این صورت همکاران قانون‌شکن خود را گزارش می‌کنند. نکات اصلی که ما کشف کرده‌ایم از ادامه وجود "شناسه آبی" پشتیبانی می‌کند؛ اگر چه موارد استثنایی نیز وجود دارد. برای شروع، دو سناریویی که پیش‌بینی می‌کردیم، جدی‌ترین مورد تلقی می‌شود - گرفتن پول نقد مجرم سازمان یافته و نگهداشتن ساعت به طور اتفاقی در کیف - به یافته‌های متناقضی منجر شد. مصرف آن به وضوح اشتباه تلقی شده است. ۹۵٪ پاسخ‌دهندگان گفتند که "بسیار زیاد" این رفتار را گزارش می‌کنند. در مقابل، نگهداشتن ساعت فقط ۶۳٪ "بسیار جدی" دیده می‌شد و کمتر از نیمی از آنها "بسیار بعید" بود که این رفتار را گزارش کنند. با کمال تعجب، دسترسی به پایگاه داده "پی‌ان‌سی" توسط ۸۳٪ بسیار جدی دیده می‌شد؛ هرچند فقط ۶۹٪ گفتند که "بسیار زیاد" گزارش آن را می‌کنند. اختلاف بین این درصد بخشی از الگوی گسترده تری است که ما شناسایی کردیم.

رتبه‌بندی جدیدیت و احتمال گزارش اختلاف زیادی نسبتاً ثابت را نشان می‌دهد در حالی که دومی حدود ۱۰ درصد از اولی کمتر است؛ به عنوان مثال، اگر ۵۰٪ از پاسخ‌دهندگان رفتاری را "بسیار جدی" ارزیابی کنند (۵ مقیاس)، حدود ۴۰٪ می‌گویند که "بسیار زیاد" گزارش می‌کنند. نامزدهای این الگو سناریو ۳ (دسترسی به پی‌ان‌سی) و سناریو ۴ (نگهداشتن ساعت) بودند. این سناریوها به ترتیب با ۱۴/۴۵ و ۱۶/۹۶ بیشترین اختلافات گزارش جدی را داشتند. در انتهای دیگر مقیاس، سناریوی ۵ (گرفتن پول نقد) دارای کمترین اختلاف نظر گزارش بود.

اکثریت قریب به اتفاق پاسخ دهندگان این سناریو را "بسیار جدی" (۹۷/۴۸٪) و همزمان گزارش "بسیار محتمل" (۹۴/۹۰٪) ارزیابی کردند - تفاوت ۲/۵۸ درصدی. سناریوی کمترین اختلاف جدی گزارش - گزارش، سناریوی ۲ (قرصهای بدنسازی) بود. این سناریو از نظر پاسخ دهندگان کمترین جدی دیده شده است - با ۴۱/۷۵٪ گزینه "بسیار جدی" را انتخاب کرده‌اند؛ با این حال، ۳۵/۷۹٪ میانگین اطمینان مربوط به گزارش "احتمال بسیار زیاد" - اختلاف جدی ۵/۹۶۵ درصد گزارش - را انتخاب کرده‌اند.

همان طور که انتظار می‌رفت، سناریویی که بیشترین میزان "جدیت" را به خود جلب کرد نیز سناریوی با بیشترین مجازاتها در قوانین کیفری بود. دزدی پول از انبار مظنون. این پاسخ "جدیترین" و "احتمالاً گزارش دهنده" را به خود جلب، و به وضوح قانون کیفری را نقض می‌کند. از آنجا که افسران پلیس و پلیس از کارگران پشتیبانی می‌کنند از پاسخ دهندگان انتظار می‌رود که این رفتارها را جدی‌تر ببینند؛ زیرا ممکن است با انتظارات آنها در مورد مجازات قانون شکنی رنگ آمیزی شود. برخی از یافته‌های غیرمنتظره به وجود آمده است. ممکن است پیش‌بینی شود که نگهداشتن ساعت، دزدی در نظر گرفته، و هم‌چنین به همان اندازه "جدی" دیده می‌شود. وستم‌رند مطالعات قبلی ۲۰۰۵ پیشنهاد کرده است که دزدی پول یا کالا - جلب شدیدترین مجازات از نظر قانون نامه سیاه - جنایات "جدی" شناخته می‌شود (وستم‌رند، ۲۰۰۵؛ وستم‌رند و رووه، ۲۰۱۶) پخت کیک و مصرف قرصهای بدنسازی بالقوه "قانونی" یا "غیرقانونی" است - به این معنا که تجارت در آن طرف مخالف پلیس داخلی باشد - و هم‌چنین می‌تواند بالقوه جرم کلاهبرداری مالیاتی باشد در حالی که برخی از استروئیدها مجوز استفاده بدون استفاده از قبل را ندارند؛ با این حال، هیچ یک از آنها معمولاً در نظر گرفته نمی‌شود که از طریق سامانه قضایی کیفری پیگیری شود؛ حتی اگر کشف شود. همان طور که ذکر شد، ناهنجاری دسترسی به "پی ان سی" است. در اینجا، میزان جدی بودن زیاد است؛ اما احتمال گزارشدهی غیرمعمول ضعیف است. با مراجعه به سناریوهای مربوط به مسائل جنسی و روابطی از جمله در سناریوی مناسب لمس جنسی به نظر می‌رسید پاسخ دهندگان به طور کلی فکر می‌کنند لمس کردن یا معاشرت در دفتر کار بسیار غیرقابل قبول است؛ اما داشتن رابطه عاشقانه با یک قربانی سابق جرم، شایسته گزارش نیست. از نظر جنسی مختص به لمس به ترتیب ۲۰ یا ۷۳ درصد از پاسخ‌دهندگان (۴) یا (۵) در مقیاس جدی ارزیابی شدند (جدول ۱۱ را ببینید)؛ با این حال در مورد رابطه عاشقانه توصیف شده در سناریوی (۹)، تعداد کمی فکر می‌کردند که این سوء استفاده از قدرت بالقوه را گزارش می‌کنند. پاسخ دهندگان به احتمال زیاد فعالیت‌های جنسی را

در جایی که همکار بوده‌اند، گزارش می‌کنند؛ اما در مواردی که قربانی بالقوه آسیب‌پذیر از جرم باشد، گزارش نمی‌کنند. اگرچه حدود ۲۶٪ فکر می‌کردند که ایجاد چنین رابطه‌ای با قربانی غیرقابل قبول است، فقط ۱۱٪ گفتند که قطعاً آن را گزارش می‌کنند. در مورد لمس جنسی در مطب پاسخهای متنی آزاد زیادی داشته‌ایم. این پاسخها زیر مجموعه‌ای از دسته‌ها قرار می‌گیرد؛ از جمله احساسات "من شخصاً رفتار را به چالش می‌کشم" تا "من می‌خواهم با همکار زن صحبت کنم تا احساساتش را تأیید کند و اگر می‌خواهند آن را گزارش کنند، حمایت می‌کند." این سناریوی اخیر یکی از نظریات متنی آزاد بود که از آنها خواسته شد تا درباره شرایط بیشتر بدانند و از اینکه آیا این دو رابطه با یکدیگر رابطه دارد و اینکه پویایی کار / قدرت بین دو نفر چگونه است، سؤال شد. سؤالات ما در مورد کار با سوت کش و عدم اطمینان به سامانه گزارشگری ناشناس و هم‌چنین به پاسخهای غیرمتنی غیرمجاز در توضیح ابهامات سؤالات و موقعیت‌های بالقوه احتمالی منجر شد.

سرانجام از نظر دو رفتار احتمالی آسیب جدی، استفاده از زور بیش از حد و رانندگی با مشروبات الکلی، باید توجه کرد که این دو سناریو مستقیماً از نظرسنجی‌های قبلی توسط کلواکاز و همکاران تولید شده است (۲۰۰۴) و در نظرسنجی‌های قبلی توسط وستمارلند (۲۰۰۵) و وستمارلند و رووه (۲۰۱۶) مورد استفاده قرار گرفته بود. مقایسه این دو مجموعه پاسخ برای مدت زمانی حدود پانزده سال جالب بود. در هر دو مورد - نیروی بیش از حد و سرپوش گذاشتن برای یک همکار برای رانندگی در مشروبات الکلی - پاسخ دهندگان گفتند که احتمال بروز رفتارها نسبت به سالهای گذشته بیشتر است. در مورد همکار رانندگی با مشروبات الکلی، هنگامی که وستمارلند، ۲۰۰۵ برای اولین بار از افسران پلیس در سال ۲۰۰۵ نظر سنجی کرد، مشخص شد که تنها ۵۰٪ از همکاران گزارش می‌کنند. هنگامی که وستمارلند و رووه (۲۰۱۶) از ۵۲۰ افسر نظرسنجی کرد، چندین سال بعد، یافته‌های مشابهی وجود داشت. این بررسی با نمونه بسیار بزرگتری، گرچه مستقیم قابل مقایسه نیست، نشان داد که حدود ۷۷٪ اکنون "بسیار زیاد" گزارش این رفتار را دارند؛ به همین ترتیب در مورد استفاده از زور بیش از حد، اولین نظرسنجی توسط وستمارلند در سال ۲۰۰۵ (۵۳) ۵۳٪ گفتند که آن را گزارش می‌کنند در حالی که برای نظرسنجی فعلی ما این رقم ۷۴٪ بود، که نتیجه‌گیری مثبت بالقوه مثبتی است.

۹. نتیجه گیری

تحقیقات فعلی ما یافته‌های مطالعات مختلف قبلی را پشتیبانی می‌کند (کلوکاز و همکاران، ۲۰۰۴؛ وستمارلند، ۲۰۰۵؛ وستمارلند و رووه، ۲۰۱۶). این نظرسنجی حدود سه سال پس از انتشار قانون اخلاقی کالج پلیس در سال ۲۰۱۴ طراحی و اجرا شد. این می‌تواند برای مطالعات آینده قابل توجه باشد؛ زیرا شناسه کالج شامل قانونی بسیار قویتر برای افسران به منظور گزارش تخلفات است. در برخی شرایط، التزام به "شناسه آبی" به جای قانون اخلاقی اکنون می‌تواند جرم کیفری و یا بدرفتاری نامناسب شناخته شود و در صورت اثبات، ممکن است به اخراج منجر شود و پرونده‌ها تاکنون تحت این قانون جدید قرار گرفته است. بدیهی است که این مورد در برخی از سناریوها بیش از دیگر موارد مرتبط خواهد بود؛ به عنوان مثال بعید به نظر می‌رسد که یک پز یا افراد مهمانی اخراج شوند. از سوی دیگر، گزارش نکردن دزدی ساعت یا پول نقدی ارزشمندی که هنگام بازرسی از خانه گرفته شده، ممکن است به اخراج مجرم و همکار دیگری منجر شود که آن را گزارش نکرده است.

احساس می‌کنیم که مطالعه ما یافته‌های جالب و تعدادی ناهنجاری را کشف کرده است که ما می‌خواهیم در تحقیقات آینده بیشتر مورد بررسی قرار دهیم؛ به عنوان مثال، جدی بودن درک افسر از دسترسی به "پی ان سی" تعجب‌آور بود. هم‌چنین، احتمال سوء استفاده توسط افسری که قربانی جرم شده است در مقایسه با مدیری که رویکردهای جنسی بالقوه ناخواسته‌ای را برای همکار انجام می‌داد، تعجب‌آور بود؛ البته از برخی جهات اطمینان‌بخش بود. پاسخ دهندگان گفتند که به طور کلی، آنها هیچ مشکلی برای کار با سوت دمنده ندارند؛ اما بسیاری از آنها به سامانه گزارشگری ناشناس اعتماد نکردند که ما آن را به نیروی تحقیقاتی بازگردانده‌ایم. در چندین مورد درباره این سؤال، پاسخهای متن آزاد توضیح داد که آنها به زمینه بیشتری نیاز دارند تا بتوانند به طور کامل به سؤال پاسخ دهند.

ما فهمیدیم که برخی از یافته‌های ما نیز بیشتر از پاسخ، سؤال ایجاد می‌کند. علاوه بر یافته‌های ارائه شده در اینجا، هم‌چنین تعداد زیادی داده کم و کمی از پاسخ دهندگان بسیار درگیر برای کشف داریم. به طور کلی، فکر می‌کنیم که تغییراتی در نگرش نسبت به گزارش تخلفات جنایی ایجاد شده؛ اما ممکن است اعتماد به فرایندها و روشهای گزارش چنین اقداماتی وجود نداشته باشد. هم‌چنین فکر می‌کنیم که نیاز به بررسی برخی از قوانین اخلاقی و تأثیر آن بر فرهنگ پلیس و "شناسه آبی" وجود دارد. دریافتیم که در مورد مناسب بودن برخی فعالیتها و روابط جنسی، که پاسخ دهندگان ما احساس می‌کردند نیاز به توضیح پاسخهای متن آزاد را

دارند، ابهامی وجود دارد. احساس کردیم پاسخ دهندگان ما سعی می‌کنند "کار درست را انجام دهند"؛ اما برای آنها همیشه روشن نبود که این به چه معناست. ما ادعا می‌کنیم که برخی از عناصر "شناسه آبی" هنوز واضح است و پاسخ دهندگان ما، افسران پلیس و کارکنان پشتیبانی پلیس، می‌خواستند در مورد سناریوهای مطرح شده بحث کنند. اگرچه هر دو شناسه می‌تواند واضح با هم کار کند برای شرایطی که شناسه اخلاقی و "شناسه آبی" سکوت برای مواردی مهم در کشاکش است بیشتر نمود پیدا می‌کند.

شوریه‌شگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

شروېشگاه علوم انساني و مطالعات فرهنگي
پرتال جامع علوم انساني

Abstracts

پروفیسر کاہنہ علوم انسانی و مطالعات تربیتی

پرنال جامع علوم انسانی

شروېشگاه علوم انساني و مطالعات فرهنگي
پرتال جامع علوم انساني